

ଶଶିରକ୍ଷା ପୃଷ୍ଠରେ ସମସ୍ତେ ସମାନ । ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କରି ସନ୍ତାନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ହେଲେ ଏ ଉଚ୍ଚନୀତ କଲ୍ୟାଣ ପୁଅ ମଣିଷ କାହିଁକି ପୃଷ୍ଠ କରିଛି... ?

କଣ... ? ତୁମିଆର ପୃଷ୍ଠକୋଣ କିପରି ପରଖରା ଗତ ? ଚାହୁଁବାବ ରେ ଆବଶ୍ୟକ ସେ କେବଳ କାଣେ ମଣିଷ ଗୋଟିଏ । ଯାହାଠାରେ ରହିଛି

ଠାକୁର ତୁମେ କାହାର ?

ଡକ୍ଟର ରବିନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଦେବଦାସ

ସେହି ଶଶିରକ୍ଷା ବିନା ଉପାରେ ଚାଲେ ନାହିଁ ଏ ସାରା ଜଗତ । କିଏ ଜାଣିଥାଏ ତାହାର ଏହି ଭାବାବେଗ ନଥାଇ ପାରେ

କୂଟୁମ୍ବୀର, ନୀଳ ମନା, ଅଳପ ଆୟତ୍ତା, ନିପତ ମତସ୍ୟ ଗାଆଁ ମିଆଁପୁର ଗାଁରେ । ଏଠାରେ ଉଚ୍ଚନିତର ଭେଦଭାବ ଏତେ ଅଛି

ଆଉଁସି ହୋଇ କାନ ମୋଡ଼ି କାବନ ସାରା ରିକ୍ତା ଚକାଳ ପୁଣ୍ୟ ଝାଳ ରୁଣ୍ଡରେ ମାରି ରୋଜଗାର କରି ସକ୍ଷମ କରି ରଖୁଥାଏ

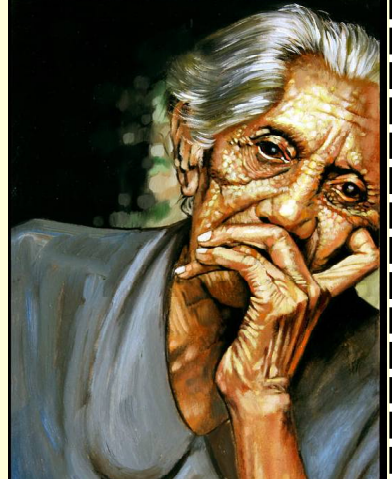
ଭେଦଭାବ କରି ନାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ମଣିଷକୁ ଏ ଅଧିକାର ଦେଲା କିଏ ? ଉଚ୍ଚନିତ ପରିବାରର କୁଟୁମ୍ବୀ ପିଲାଟି ମରିବ

ବୁଢ଼ା ମାଉସୀ ଓ ଫଳ ବେପାରୀ

ଅଧ୍ୟାପକ ଶରତ କୁମାର ଦାସ । ଉଚ୍ଚପୁର ବୋଲି ଛୋଟ ଗାଁ ଟିଏ । ଗାଆଁକୁ ଲାଗି ଛୋଟ ବଜାରଟିଏ । ବଜାର କହିଲେ କେତୋଟି ବୋକାଳ ।

ପଶୁପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଫଳ ଟିକି ଟିକି କରି କାଟି ଖାଇବାକୁ ନ ଦେଲେ ତାଙ୍କର ଯେମିତି ଦିନ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ନାହିଁ । ଆଜି ଗାଁ ହାଟ । କେତେ ଲୋକ ଯିବା ଆସିବା କରୁଥାଆନ୍ତି ।

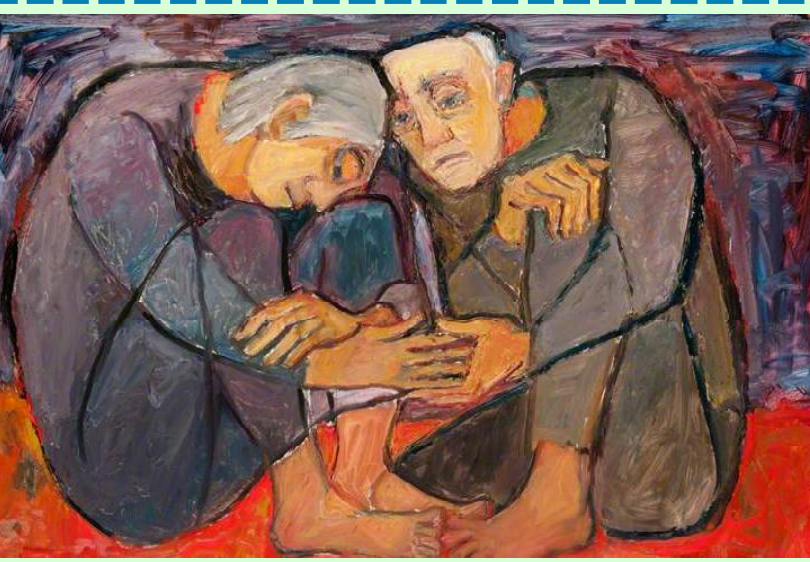

କଥା କଣ କି ସେ ବୁଢ଼ା ମାଉସୀ କଣକ ଖୁବ୍ ଗଭିର । ପ୍ରତିଥର ମୋ ବୋକାଳକୁ ଆସନ୍ତି ଓ ଫଳ ଦାମ୍ ପଚାରିବେ । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଠିକ୍ ଦାମ୍ କହେ ।

ଜଗନ୍ନାଥ ନାୟକ । ନିଜ କାନିରେ ବିମଳା ସେ ମଧିର ବେତାରେ ବସିଥିବା ଫୁଲ ମାଉସୀଙ୍କ ମୁଣ୍ଡକୁ କଳା ପୋଛି

ଗୋପାଏ ସିନ୍ଦୂର

ରାଜିଗଲେ । କୋଉଁ ହାଣ୍ଡିକଳା ଲାଗିଛି ମୁଣ୍ଡରେ କେମିତି ଦେଖୁଛି ? ମଧିରପାଖରେ ଥରଥର ହାତରେ ଫୁଲ ବିକି ସବୁ ବିବାହିତାଙ୍କ

